

Otthonunk az Egyház

Péceli Római Katolikus Egyházközség

6/17/2012

Elektronikus változat

FELÚJÍTÁSI BESZÁMOLÓ

Írta: Dévai Zoltán

Kedves Testvérek! Az év végi beszámolóban már említettük, hogy folyik templomunk állapotának felmérése. Mára elkészültek a felújítási tervek és a költségvetés is. A dokumentumok megtekinthetők minden érdeklődő számára a plébánián. Az alábbi nyolc területet érintené templomunk felújítása.

A templomtorony faszerkezetének megmentése már nem lehetséges, azt teljes egészében el kell bontani, mert csak a cseréje az egyetlen reális megoldás. Az új sisak a jelenlegivel azonos, vagy közel azonos lenne.

A hittanterem, a sekrestye és a kápolna lapos tetejét magas tetőre cserélnék, melynek során a sekrestye - nyomokból ítélve - sérült födémszerkezetét is kicserélnék. A hittanterem tetejét jelenleg 2-3 havonta foltozgatom télen-nyáron, hogy a nagyobb beázásokat elkerüljük.

A templom szellőzésének kérdése is megoldásra kerülne oly módon, hogy a padlástéren át csővezetékeken keresztül, ventillátorral segítve a szellőzést, juttatnánk az elhasználódott levegőt a szabadba. Jelenleg a templom párás levegőjének tetőtér-

Figyelem

...

A hírlevél megjelenésében nyári szünetet tartunk. A jövő heti szám lesz az utolsó. A következő szám szeptember első vasárnapján jelenik meg.

Címünk:
hirlevel.plebania@gmail.com

A Szerkesztők!

be szellőzése tovább rontja az egyébként is rossz állapotban lévő faszerkezetet.

A templom palafedését cserépre cserélnénk. Ennek során cserére kell, hogy kerüljenek a tetőszerkezet súlyosan sérült fa elemei. Szarufák, lécezés, földemgerenda, stb. A faanyag vegyszeres kezelését is meg kell oldani. Természetesen a teljes bádogozás és csatornarendszer is cserére kell, hogy kerüljön.

A szentélyt a templomtól elválasztó falazott boltív repedése arra utal, – a repedés csak a padlásról látható – hogy az már nem látja el a feladatát. Emiatt a rá nehezedő terheket és magának a boltívnek a terhét is a fölé beépítendő két acélgerendára kell áthelyezni, függesztett kengyelekkel.

A falak vizesedésének megszüntetése többlépcsős feladat. A legfontosabb a templom körüli övszivárgó kialakítása. A második, a plébánia felőli támfal 3 méterenkénti áttörése.

Harmadik, a falak belső oldalán egy kiszellőztetett kőlábazat kialakítása. A negyedik pedig a vakolat cseréje, kívül-belül az ablakok magasságáig. Elkészülne a kápolna felőli oldalon a templom akadálymentesítését szolgáló rámpa is.

Talán feltűnt a kedves híveknek is, hogy sok a feltételes módban megfogalmazott mondat. Ennek az az oka, hogy - amint már elhangzott az év végi beszámolóban is - az egyházközségi óvodáért kárpótlásként várt és ígért 56 millió forintot nem kaptuk meg, azt a püspökség más célra használta fel.

A kapott költségvetés szerint a felújítás csaknem 93 millió forintba kerülne. Mivel a bevétel jószerével csak a mindennapi megélhetésünkre elég, más források után kell néznünk.

Próbálkoztunk egy tavasszal induló pályázaton, aminek az eredményét még nem ismerjük. Bár személyes véleményem szerint ehhez a pályázathoz nem

lehet vérmes reményeket fűzni. Az előzetes információk szerint egy őszszel induló pályázaton talán több esélyünk lesz. Reményeink szerint legalább az összeg egy részét megnyerhetjük. Bár ezzel kapcsolatban még nagyon sok a kérdőjel. Többek között például, hogy felhasználható-e önrész nélkül, és csak a felújítás egy részének finanszírozására is? Mindezek figyelembevételével komoly tárgyalásba kell bocsátkoznunk a püspökséggel is a felújítás finanszírozhatóságának módjáról. Úgy látom, hogy közösségünk összefogása nélkül nem sok esélyünk lesz a munkák megkezdésére. Nem csak az anyagiakra gondolok itt, hanem közösségünk szellemi erejére, ötletek, javaslatok, információk megosztására, és végül, de nem utolsósorban az imára, mert egy templom sem épülhet fel – és ez a munka nagyságát tekintve szinte már templom építés - a hívek imádságos szeretete nélkül.

És végül egy örömteli hír, hogy Tóth Béla testvérünk odafigyelésének, közbenjárásának és hosszú szervező munkájának köszönhetően,

a püspökség elengedte a fűtés korszerűsítésre kölcsönként kapott egymillió forint utáni tartozásunkat. Ezúton is köszönöm mind-

nyájunk nevében Béla testvérünknek ezen ügy érdekében tett erőfeszítését!

A FOGADALOM KÖTELEZ MÉG MA IS?

Írták: Szerkesztők

Pécel község fogadalma 1944. június hó. (... részlet ...)

„Bizalommal kérünk, ments meg minket minden testi és lelki bajtól. Hogy minél inkább meghallgasd, fogadalommal kötelezzük magunkat, hogy lehetőleg minél előbb meggyónunk és szentáldozáshoz járulunk, életünket megjavítjuk. A békés idők beálltával községünknek ... Jézus Szíve szobrot emelnünk. ... Megfogadjuk továbbá, hogy Jézus Szíve ünnepét követő vasárnap az eddigi szokásban lévő Jézus Szíve körmenetet nagyobb fényel és ünnepélyesebb keretek között tartjuk meg.”

Fogadalom megújítás 1993. június 20-án az új Jézus Szíve szobor előtt

„Urunk Jézus Krisztus! Megköszönjük neked, hogy ha késve is, 49 év után teljesíthetjük fogadalmunkat. ... Felajánljuk magunkat, családunkat és közösségünket szent Szíved oltalmába. Tudjuk, hogy méltatlanok vagyunk. Mert ahelyett, hogy összetartanánk és közös erővel építenénk közösségünk anyagi, erkölcsi és lelki értékeit, széthúzunk, pártoskodunk és nemegyszer gyűlölködünk egymás ellen. Kérünk bocsáss meg nekünk! ... Megismételjük elődeink ígéretét, és megfogadjuk, hogy minél előbb meggyónunk és megáldozunk, és ezen túl gyakrabban járulunk a szentségeidhez. Megígérjük, hogy komolyabban vesszük gyermekeink és unokáink vallásos nevelését, betegeink lelki üdvösségét és komoly ok nélkül nem mulasztjuk el a vasárnapi szentmisét. ... Áldj meg bennünket és vedd oltalmadba továbbra is közösségünket! Ámen! ”

A fogadalom erkölcsileg mindenképpen kötelező, elsősorban azoknak akik ismerik a tényeket és közösséget vállalnak az akkori péceliekkel. Nyilván ma már nem ugyanaz a pániklelkület van az emberekben mint a dörgő fegyverek közelében. Mégis a cél helyességét és felajánlás aktualitását látva jó ha meggondoljuk mit tettek elődeink.

ÖSSZEKÖTŐ SZÖVEG A 2012. JÚNIUS 9-I, ÚRNAPI KONCERTHEZ

Írta: Dr. Lukács Ferenc

Tisztelettel köszöntöm a Coelestis Regina énekkar úrnapi koncertjére összegyűlt kedves vendégeket. Köszönöm, hogy ilyen szép számban összejöttünk. Mindig jólesik tudni, hogy az énekkar nemcsak a szentmiséken, hanem azon kívül is számíthat az érdeklődők figyelmére.

Engedjék meg, hogy előljáróban néhány szót szóljak mostani magunkról. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy nagyszerű előzményekre alapozhatunk. Bár az énekkar a jelenlegi összetételében csak mintegy két éve működik, a munkájában jelentős nyomot hagyott az előző évek, évtizedek énekkari tevékenysége, az ezt irányító Bakonyi Árpád lelkiismeretes munkája. Az egyes darabok betanulása során nagy segítséget jelent, hogy a régebbi kórustagok már ismerik az adott darabot.

Szerencsére túl vagyunk az indulás idején tapasztalt létszámhiányon is. A kórusnak jelenleg mintegy 20 -25 állandó tagja van, de a nagyobb jelenlélet igénylő szolgálatok (mint pl. a karácsonyi, húsvéti időszak, passiók, körmenetek, stb.) idején 35-40 fő is szerepel az együttesben.

Szerencsés a kórus összetétele, hiszen egyaránt jelen vannak benne fiatalok és idősebbek, nők és férfiak, diákok és nyugdíjasok. Arról nem is beszélve, hogy az énekkarnak tagjai hangszeren játszó fiatalok is, így mód van a zenei kíséret melletti gyakorlásra és fellépésre is. Itt említem meg – bár ez sokak előtt ismeretes -, hogy templomunk ifjú kántora, Ács Dávid László, aki állandó kísérről is, június 2-án a kőbányai Szt. László templomban tartott sikeres évzáró orgonahangversenyt, konzervatóriumi társaival együtt. És ha már itt tartunk, hadd említsem meg, hogy a kórus néhány nőtagja a Péceli Női Kórusban is énekel, amely szintén június 2-án tartotta évadzáró hangversenyét a zeneiskolában; néhány férfitagunk pedig a 100 éves péceli Petőfi Sándor Férfikórusnak is tagja egyúttal.

Mindezek a körülmények lehetővé teszik, hogy munkánkban érvényesíthessünk néhány fontos szempontot:

- Ilyen mindenek előtt az, hogy az éneklés nem más, mint szolgálat. Az a szerepe és a feladata, hogy a szertartást szebbé, ünnepélyesebbé tegye.
- Ahhoz, hogy az előadás szép legyen, sok gyakorlás szükséges, Nyugodtan elmondhatom, hogy a felhangzó művekben, de nemcsak ezekben, hanem az itt most nem sorra kerülő darabokban is rengeteg munka van. Az elmúlt időszakban szép fejlődésen ment át a kórus. Sokkal gyorsabban tanul és biztosabban intonál.
- Az előbb említett szempontok lehetővé teszik azt, hogy a kórus rendszeresen tanuljon be új darabokat és bővítse a repertoárját.

És ezzel máris itt vagyunk a mai napi koncertnél, amely már a harmadik a kórus életében. Ez is, mint az előző kettő, tematikusnak nevezhető abban az értelemben, hogy egy központi gondolat köré szerveződik. Talán emlékeznek még rá, hogy az első hangversenyünk pünkösdkor volt, tehát a művek jó része ehhez az ünnephez kapcsolódott, kiegészülve a 85. születésnapját ünneplő Bakonyi Árpád művének újbóli ősbemutatójával.

A második koncertünket tavaly novemberben tartottuk Krisztus Király ünnepéhez kapcsolódóan, amelyen a klasszikus művek kiegészültek a Szerbusz zenekar által kísért fiatalosabb hangvételű számokkal.

A mai koncert gerincét szintén az idei első félévben bemutatott/énekelt művek képezik, amelyek - mindamelllett, hogy követik az egyházi évet - két fontos eseményt is magukban foglalnak. Nevezetesen a szentségimádást, és a május 5-én Dányon megtartott egyházmegyei kórustalálkozót. Mindkét eseményről fogok bővebben is szólni a maga helyén.

1./ Clerambault: plein jeu orgonál: Ács Dávid László

2./ Mivel a koncert az Úrnapihoz, mint ünnephez kötődik, ezért műsorunkat az Oltáriszentséghez írott művek bemutatásával folytatjuk.

Elsőként hallgassák meg a középkor nagy misztikusának, Aquinói Szent Tamásnak az Oltáriszentséghez írott énekét, amelyet Babits Mihály fordított le magyarra Imádlak és áldlak címmel. Ezt követően az egyházi zene egyik nagy alakjának, Liszt Ferencnek a műve csendül fel, amelyet már gyakran hallhattak itt a templomban. Címe: Ó üdvösséges áldozat.

Harmadikként Eszterházy Pál Pange lingua című műve következik. A mű egyes versszakainak szövege bizonyára sokaknak ismerős lesz, hiszen a Tantum ergo, illetve a Genitori genitoque kezdetű énekszöveg sokszor csendül fel, természetesen más dallammal. Szólót énekel: Tóth András.

A blokk befejező darabja az Ave verum című darab. A cím hallatán bizonyára sokan Mozart örökbecsű művére gondolnak, mi azonban most nem az osztrák zseni, hanem egy múlt századi angol zeneszerző Edward Elgar művét választottuk. A mű rendkívül dallamos, szerkezetileg pe-

dig „felelgetős”, mert a női és a vegyeskari szólamok felváltva szólalnak meg benne. A darab egy nagyon szép és érdekes hangzású pianissimóval zárul. (Orgonán kísér: Erdős Márton)

3./ Caesar Franck: Panis angelicus Énekel: Almási Péter Fruzsina, zongorán kísér: Erdős Márton

4./ Most egy rövid időre kanyarodjunk vissza az év elejére, a karácsonyi időszakra. Ennek az időnek a jellemzője a sok bensőséges hangulatú, gyakran a népi hagyományokban gyökerező, illetve abból származó ének. Árpi bácsi kérésére január 1-jén ezek közül többet is énekeltünk. Most a Midón a szűz bepólyálja gyermekét című éneket adjuk elő, amely mintegy a Szent Szűz és a kis Jézus beszélgetését rögzíti énekes formában, mélységes áhítattal. Szólót énekel Tóth András.

Az új darabok betanulására irányuló törekvés jegyében - de már nem a Karácsony, hanem a Vízkereszt ünnepéhez kapcsolódóan - megtanultuk a zsoltározást 4 szólamú vegyeskarban. Az ide tartozó művek közül hallgassák meg Simeon hálaénekét (Fény a népek világosságára), valamint a Most bocsátd el Uram a te szolgálodat című darabokat. Mindkettőnek sajátos bensőséget kölcsönöz a művekben felcsendülő görög katolikus hangzásvilág.

5./ Clerambault: plein jeu 2. tétel orgonán előadja Ács Dávid László

6./ Amint arról már korábban a Hírlevélben beszámoltunk, május 5-én Dányon részt vettünk a váci egyházmegyei kórustalálkozón. A rendezvényre, amelyre a kórus hosszasan készült, a házigazdákon kívül 8 énekkar kapott meghívást. Ez mintegy 200 énekest jelentett, ami az eredményezte, hogy a rendezvény záró miséjén gyakorlatilag többen voltak a vendégek, mint amennyien az egyébként kitűnő vendéglátó dányiak közül befértek. A rendezvényen minden kórus lehetőséget kapott az együttes szóbeli bemutatására és külön időt az adott énekkar által előadandó darabok bemutatására. Nagy örömmel újságholhatom, hogy az eddigi munka elismeréséül és a dányi bemutatkozás eredményeként Varga László atya, a váci székesegyház karnagya, egyúttal az Országos Magyar Cecilia Egyesület főigazgatója meghívta a kórust a váci székesegyházba énekelni. A meghívás teljesítésére előre láthatólag idén július 1-jén fog sor kerülni.

Most a kórus a találkozón elhangzott bemutatkozó műsorát adja elő. Mielőtt azonban a művek felhangzanak, engedjenek meg egy rövid kitérőt, főként az első darab kapcsán. A próbák jó hangulatban zajlanak, amelyre mindig is szükség van, különösen akkor, ha egy adott mű akár zeneileg, akár a darab nyelve miatt fokozott nehézség elé állítja a kórust. Így van ez az elsőként felhangzó mű esetében is, amely egy francia szerző Maurice Duruflé darabja, és nem egyéb, mint a Miatyánk megzenésítése igazi francia szépséggel és könnyedséggel – és természetesen franciául. Ezek a körülmények ugyancsak megdolgoztatták a társaságot, de ahogy az lenni szokott, a végén egészen beleszerettünk. Mindazonáltal úgy gondolom, hogy ez fontos is, hiszen csak így hiheti el a hallgatóság, hogy ez a mű nem egyéb, mint egy négyszólamú beszélgetés az Istennel. Elsőként tehát hallgassák meg Maurice Duruflé Notre pere (Miatyánk) című művét.

Ezt követően hangzik fel Caccini : Ave Maria című darabja, amelyet először az idei Mária szereinél keretében adtunk elő. Szólót énekel Tóth András és Almási Péter Fruzsina, hegedül: Erdős Péter, orgonál: Erdős Márton.

A műsorblokk befejező száma egy gregorián dallam, amely a XIV. századi gyűjteményből, a Codex Sanblasianusból származik. Címe: Veni Sancte Spiritus - Veni pater divine. A mű érdekességét a dallamvezetése és a zenei kíséret nélkülisége adja. Külön is szeretném a figyelmet felhívni arra a mai fül számára is érdekes megoldásra, hogy a felső szólamokban mindig újabb és újabb kórusrészek lépnek be, úgy, hogy a művet végül is a teljes kórus fejezi be. (Dobol: Dévai Gábor)

7./ A műsor következő részében a kórustalálkozó miseénekeiből hangzik fel három darab:

- Lourdesi Sanctus,

- Anima Christi,

- Lourdesi Glória

Orgonán közreműködik: Ács Dávid László

8./ Kókai Rezső: Verbunkos

Hegedül: Tasnádi Petra, zongorán kísér: Erdős Márton

9./ Március hónapban rendhagyó szentségimádást tartottunk a templomban. A „rendhagyó” jellegét az kölcsönözte az eseménynek, hogy az általános gyakorlattól eltérően énekek is elhangzottak a szertartáson. Erre az énekkar Taizei énekeket tanult be, és illesztett be a szertartás menetébe. A taizei énekek jellemzője, hogy egyszerű, könnyen megtanulható a dallamuk is és a szövegük is. Ezen jellemzőik miatt – mondhatjuk –, hogy világszerte ismertek lettek. Kórusunk most három taizei éneket énekel (Ó, halld meg Uram, Ne félj, ne aggódj, Áldott légy Uram). Arra biztatjuk a kedves közönséget, hogy aki ismeri őket és van kedve bekapcsolódni, az énekelje velünk ezeket. Így lehetőség nyílik arra, hogy igazi közösségben fejezzük be ezt az együttlétet. Mielőtt azonban az énekek felhangzanak, megköszönöm megtisztelő figyelmüket. Remélem, hogy a legközelebbi koncertünkön ismét találkozunk.

(Az összekötő szöveget – Ágoston Viktória műsorterve alapján – dr. Lukács Ferenc írta. A koncerten az általánosabb jellegű szövegrészt Ágoston Viktória karnagy mondta el, a konkrét műsorszámokra vonatkozó szövegbetéteket pedig Almási Péter Fruzsina és Tóth Ernő konferálta fel.)

JÉZUS SZÍVE ÜNNEP

-a tavalyi jubileumi év kapcsán Vancsó Ilona testvér (a Jézus Szíve Társasága Idősek Otthona igazgatónöje) osztotta meg gondolatait-

Írta: Vancsó Ilona SJC

Jézus Szíve ünnepének megtartására azért szoktunk kiemelkedően készülni, mert fenntartójának neve is magában hordozza Jézus Szíve nevét: Jézus Szíve Társasága. A Társaság számára ez az év különösen fontos. Ebben az évben ünnepeljük ugyanis az alapítás 90. évfordulóját, ezért most rólunk, a Jézus Szíve Társaságról írnék néhány sort.

Társaságunkat Bíró Ferenc jezsuita atya (1869. Munkács – 1938. Budapest) alapította 1921-ben. Nagy hatással volt Alapító Atyánkra, hogy 1914-ben Ferenc József császár felajánlotta hazánkat Jézus Szívének. Hogy a felajánlottság tudata ébren maradjon az emberekben, Alapító Atyánk elindította a SZÍV című hetilapot – amely ma is él egy havonta megjelenő folyóirat formájában. Ezt azért is tette, hogy a vallási tudatlanságot orvosolja. Az újság kiadójaként létrehozta a Jézus Szíve Szövetséget, a Szövetség tagjai a terjesztésről is gondoskodtak. A Jézus Szíve Szövetségben dolgozó első testvéreket Apostolnók Társaságának nevezték. A SZÍV újság volt a „csiréja” a Jézus Szíve Népleányai Társaságának. Az apostolnók jövője, megélhetősége érdekében Alapító Atyánk egy könyvkereskedést alapított. a későbbekben ez lett a Korda Rt. Ez egy latin mozaikszó, mindig így

szoktuk hallani. Magyar jelentése ma régiesen hangzik, így szól: (Corda Omnium Res Dicamus Amore)= Mindenek Szívének szenteljük oda dolgainkat szeretettel.

Az I. világháború alatt, amikor Alapító Atyánk a katonákat gyóntatta, látta, hogy a nép mennyire elhagyatott, nincsenek vallási ismeretei, és látta, hogy milyen szegénységben élnek sok helyen. Mindezek hatására Társaságunk legfőbb munkaterületét a faluközösséget jelölte meg, hogy testvéreink az egyszerű nép között dolgozzanak. Ezért lett a nevünk Jézus Szíve Népleányai Társasága. Alapító Atyánk vágyott arra, hogy az alakuló Társaság a nép anyagi és szellemi boldogulásáért dolgozzon, és érzékeny legyen a szociális problémákra is. Vágyott arra, hogy a társaság tagjai a Jézus Szíve tisztelet gyakorlásával és a szociális szeretet erejével Jézushoz vigyék az embereket. P. Bíró számára az egész magyar nép sorsa nagyon fontos volt, szerette Egyházát, szerette hazáját, szerette a magyar népet. Legfőbb célnak tekintette, hogy Társaságunk tagjai Jézus emberek iránti szeretetét követve segítsék felebarátjaikat földi boldogulásukban és végső céljuk, az üdvösségük elérésében.

Az első tizenkét testvér 90 éve, 1921. január 1-én tette le az esküt. Társaságunk az apostoli élet társaságai közé tartozik, pápai jogú intézmény. Mi a Társaság tagjai esküvel kötelezzük el magunkat az evangéliumi tanácsok szerinti életre, a tisztaság, szegénység, engedelmesség megtartására. Programunk szerint azért dolgozunk, hogy előmozdítsuk Isten nagyobb dicsőségét (Krisztust követő életünk, munkánk által dicsőül meg Isten) dolgozzunk saját és embertársaink égi és földi boldogulásán és engeszteljünk a világ bűneiért. Társaságunk tagjai Jézust akarják követni életének minden szakaszában. Jelmondatuk: „Similis esse volo”, „Hasonló akarok lenni Hozzá”.

Egyformán nagyra értékeljük Jézus názáreti rejtett életét, amikor mint egyszerű ember, az ács fia, két keze munkájával kereste kenyerét, és nagyra értékeljük nyilvános apostoli működését is.

Testvéreink többek között hitoktatással, kántorkodással, lelkigyakorlatok tartásával foglalkoztak kezdetben. Volt óvodánk, nyomdánk, könyvkiadónk, voltak üzleteink. Testvéreink mindenütt Jézus örömhírének terjesztéséért dolgoztak. Budapesten és vidéken is tevékenykedtek, többek között Mezőkövesden, Szegeden, Kecskeméten, Balatonfüreden, Hódmezővásárhelyen, Kolozsvárott is éltek, dolgoztak a testvéreink. Pécelen 1927. óta (2012-ben lesz 85 éve) ha nem is folyamatosan, de jelen van Társaságunk. Alapító atyánk fontosnak tartotta egy olyan iskola-

rendszer kiépítését, amely elméleti és gyakorlati képzést is ad. Első lépésként egy háztartási és gazdasági leányiskola felállítása volt a cél. Az iskola 1927. október 1-én kezdte meg működését itt Pécelen.

Elkezdődött a lelkigyakorlatok szervezése is. Az újoncház is itt volt, itt képződtek a próbaidős testvérek. Az iskola elsősorban falusi lányok számára alakult, de a társadalom minden köréből vettek fel lányokat, hogy megszeressék a magyar földet és tanuljanak meg azon gazdálkodni. Az első évben elsajátíthatták a tanulók mindazt, amire egy jó gazdaszornynak és édesanyának szüksége van. „A családban igen sok függ az anyától. Ezért a házasságra készülő lányokat ugyanúgy fel kell készíteni a családi életre, mint a szerzeteseket hivatásuk megélésére.” – mondta Alapító Atyánk. A szakképesítés fő területei: szabás-varrás, főző vagy vendéglátó szak, baromfitenyésztés, kertészet és kereskedő szak. Az iskola mintagazdasággal volt egybekötve, itt a növendékek együtt dolgoztak a testvérekkel, így sajátítva el a szükséges ismereteket. A mezőgazdasági középiskola 1945-ben indult meg, 4 évesnek tervezték. Az első csoport érettségije előtt elvették az iskolát.

Lelkigyakorlatok tartása kezdettől fogva folyt Pécelen. Eleinte az oktatási szünetekre szerveztek csoportokat, amikor az iskola épületében el lehetett helyezni a résztvevőket. A nagy érdeklődés arra készítette Társaságunkat, hogy új házat építsen. 1937. márci-

us 19-én Szt. József napján rakták le az alapkövet, és 1938. július 3-án szentelték fel. Ez volt az egyetlen női lelkigyakorlatos ház Magyarországon – ebben az épületben dolgozunk ma.

Az iskola megvalósításához a legjelentősebb segítség gr. Vay Péter Firenzében élő püspök, édesanyja emlékére adott adománya volt. A grófnő emlékét őrizte a lelkigyakorlatos ház neve: Caroleánum.. (régí fényképeken látható az épület homlokzatán a felirat). A péceli testvérek nem csak itt a házban, hanem a faluban, és a környékben is végeztek apostoli munkát, ilyen volt a hitoktatás, Szívárdá szervezése, Jézus Szíve Szövetség, szegények felkutatása és segítése, Jézus Szíve körmenet, Krisztus király ünnepének megrendezése. Budapest bombázásával megszűnt a lelkigyakorlatok tartása. A házat a svéd Vöröskereszt céljára ajánlották fel, felkerült rá a svéd vöröskeresztes zászló. Az épületet a környék asszonyai és leányai foglalták el, itt keresve menedéket a bevonuló szovjet katonák elől. A vöröskeresztes zászló és Müller Anna előjáró testvér leleményessége megvédte a házat és annak lakóit. A péceli testvérek közül mégis volt áldozata a háborúnak 1945 februárjában. Néhányan közösségből élelmet vittek a budapesti testvéreknek, és visszafelé jövet már Pécel határában orosz katonák támadtak rájuk. Szabó Mária testvér vértanúhalált halt.

Itt, a péceli temetőben van eltemetve. A házat végül 1950. június 15-én államosították.

Ma testvéreink vagy saját intézményeinkben vagy más területeken dolgoznak. Foglalkoznak többek között hitoktatással, tanítással, plébániai munkával, könyvkiadással, árusítással, lelkigyakorlatok tartásával, idősek, betegek látogatásával, rászorulók lelki-anyagi segítségével, vagy fiatalok között hirdetik Jézus örömhírét, segítik a fiatalokat saját közösségeik építésében. Jelenleg Társaságunk nagyobb intézményei: ez az Otthon, kecskeméti illetve szegedi Korda üzlet, Korda könyvkiadó, Tahiban a Lelkigyakorlatos ház, Budapesten a Horánszky utcában a Központi ház, illetve a fenntartásunk alá esik egy egyetemi szakkollégium leányok számára. Marizellben a zarándokházat üzemeltetünk. A Bíró utcában a Tanulmányi Ház a próba-idős testvéreknek ad otthont, de más apostoli feladatokat is ellát. Apostoli munkánk a családra irányul, fő területeink: - lelkigyakorlatok szervezése, tartása pasztorációs munka – a hitélet elmélyítése sajtóapostolkodás - valóságos könyvek kiadása, árusítása szociális munka Kérek mindenkit, hogy imádkozzon azért, hogy új hivatások ébredjenek, új jelentkezők érkezzenek az idén 90 éves Társaságunkba, hogy az alapító Atyánk által megálmodott szép feladatot tovább tudjuk folytatni.

A SZENTMISE SZÁNDÉKAI

Június 18 – 24

NAP	IDŐ	SZÁNDÉK
Hétfő	7 ⁰⁰	-
Kedd	7 ⁰⁰	-
Csütörtök	7 ⁰⁰	-
Péntek	7 ⁰⁰	-
Szombat	18 ³⁰	<i>Murányi család † tagjai</i>
Vasárnap	9 ⁰⁰	<i>† Zsigmond Ferenc</i>
	18 ³⁰	<i>Tösmagi és Molnár család † tagjai</i>

Közérdekű információk:

- Úrnapjától kezdődően egészen szeptemberig, vasárnap délelőtt egy szentmise lesz 9 órai kezdettel. Az esti szentmise időpontja változatlan.
- Elsőáldozásról a DVD megrendelhető a sekrestyében.
- Segítőket vár a családsegítő. Kéri a Családsegítő Szolgálat azoknak az önkénteseknek jelentkezését, aki hajlandóak volnának a rászoruló családoknak az élelmiszerosztásban segíteni. Továbbá kéri, hogy amennyiben ismernek olyan családot, illetve egyedülálló személyt, aki rászoruló lehet, azt jelezzék. (Cím: Pécel, Isaszegi út 3. forga épület. e-mail: gyerjopecel@pecel.hu, telefon: 06 20/8012399, 06/28 547255)
- Beindítottuk [Otthonunk] néven egy egyházközségi levelező listát. Akik az elektronikus verziót kapják, már megkapták a felhívó levelet és néhányan már jelentkeztek is. Reméljük sikeres lesz!

Képek a Jézus Szíve ünnepi
miséről

